Absolventské projekty

Jako každý rok i letos se na naší škole konaly absolventské projekty. Zahájení proběhlo 31. ledna v malé tělocvičně. Paní ředitelka si nás zavolala, aby nám vysvětlila, co a jak a na co se můžeme těšit. Následně nám byly sděleny termíny odevzdání a celí rozradostnění jsme byli propuštěni na oběd.

Tou dobou to nikdo z nás moc neřešil a na našich výstupních projektech jsme nepracovali. Postupem času jsme si však začali uvědomovat, že času není mnoho a měli bychom začít. Ovšem i tak se našlo pár lidí, kteří měli času stále mnoho.

Já s Julčou jsme však pomalu začínaly. Jako konzultantku jsme si vybrali naši paní učitelku třídí, Irenu Vokrojovou, která nám dávala užitečné a potřebné rady. Nejprve jsme začali zpracovávat písemnou formu na téma žonglování. To bylo z mého pohledu asi to nejsložitější, protože patnáct stran bylo velmi omezující. Původně jsme si myslely, že nikdy nemůžeme tolik stran popsat, ale když se blížil termín odevzdání, zjistily jsme, že nám bude dělat problém text co nejvíce zkrátit, abychom práci stihli odevzdat včas. No jo, měly jsme začít dřív. Díky našim kamarádům, spolužákům a paní učitelce jsme to však stihly a vypadalo to i celkem hezky.

Po odevzdání písemné formy nám bylo řečeno, že na prezentaci máme jen asi týden, což pro nás bylo velmi znepokojující a děsivou informací, jelikož jsme měly spoustu dalších věcí na práci a na nějakou prezentaci nebyl čas. Z toho důvodu pro nás bylo zpracovávání projektu náročné. Naštěstí jsme to v den odevzdávání dokončily a mohly jsme prezentaci odevzdat včas. Poté jsme však na prezentaci provedly ještě docela dost změn, takže se stejně moc neshoduje s odevzdanou verzí.

Po odevzdání prezentace i písemné formy nastalo období klidu. Všichni jsme se chválili, jak jsme dobří, že to máme odevzdané a bylo nám dobře. Pak to ale přišlo. 30. květen. Pro některé mé kamarády osudný den. Byl jim přidělený úplně první projekt v tomto školním roce. Někomu by se mohlo zdát, že prezentovat ve čtvrtek první hodinu je hrozné, taky že je, ale na druhou stranu to má výhodu. Máte to rychle za sebou a zbytek dne a celý další den už si jen užíváte projekty ostatních. Rozhodně je to lepší, než být na řadě v pátek poslední hodinu.

S Julčou jsme na tom byly dost podobně jako tito chudáci. Měly jsme vystoupit v pátek pátou, tedy předposlední, hodinu. Nevím jak Julča, ale já jsem byla celý čtvrtek v pohodě. Užívala jsem si projekty ostatních a byl to super den. Nervozita mě přepadla až v pátek třetí hodinu. Přestávky jsem vůbec nezvládala, ale jakmile začaly projekty, uklidnila jsem se. Nejhorším obdobím však byl čas strávený sledováním Klárky Čoupkové, která měla projekt ve stejnou hodinu jako my, jen začínala. Moc mě to mrzí, protože její projekt byl velmi pěkný a já si ho prostě nemohla užít, ať jsem se snažila sebevíc. Když Klárka skončila, měly jsme tři minuty na nachystání se. Tři minuty pro nás bylo málo, protože než jsme vytáhly všechna žonglovátka a zapnuly prezentaci, všichni už byli nachystaní, čekalo se opravdu jen na nás. První snímky naší prezentace byly hrozné. Vůbec si nepamatuji, co jsem tam říkala, a už vůbec netuším, co tam řekla Julča. Jakmile jsem však vzala do ruky první žonglovátko, uklidnila jsem se a zbytek prezentace jsem si užila.

Závěrem bych chtěla pochválit všechny deváťáky, protože opravdu všechny projekty, co jsem viděla, byly nádherné. Jsem na nás všechny moc a moc pyšná a doufám, že tímhle školním rokem přátelství s nimi nekončí. Doufám, že i někdy v budoucnosti se sejdeme a užijeme si společně den. Děkuji za skvělé čtyři roky a za úžasné společné zážitky s vámi prožité.

Kateřina Pospíšilová